

Aangenomen vooroordelen binnen Risico Management vormen in toenemende mate een uitdaging van formaat. Niet enkel binnen de eigen organisatie, maar ook de controlerende en regulerende partijen binnen het speelveld hebben van doen met welhaast 'hijgende' Bite The Dust projecties. Ofwel, de angst 'to end in failure' op één of andere wijze door op basis van aannames en vooroordelen een risico inschatting te realiseren die naast de reële meetbare, toetsbare, toetsbare en geëigende componenten een overmacht gaan krijgen.

Binnen het werkingsveld van Business Continuity Management is een zuivere Risico Inventarisatie en Analyse de basis binnen beleid en vormt dan ook de Licence to Operate.

Binnen het speelveld van Continuïteitsveronderstellingen (Continuity Assumptions) blijkt de rek er nog lang niet uit om zowel de creatieve als de achteraf bijsturende weg in te slaan. Vele actuele voorbeelden, maar ook redelijk voorzichtige projecties op de nog komende periode staan zowel bol van een mismatch binnen het domein Risico Management alsook de regulerende garde. Dit omvat niet enkel het zogenoemde eigen proces, maar met name ook de dynamiek van het totale speelveld of beter de gehele 'Enterprise' binnen en buiten de organisatie. Dit blijkt niet enkel uit de BCM Academy experiences, maar ook duidelijk uit de Expert Controls.

Enkele voorbeelden zijn, rijp en groen, te noemen zoals 'dieselgate', het emissieschandaal waarbij nog steeds (medio 2017) blijkt dat auto's van de welbekende merken "onverklaarbare tegenstrijdigheden" vertonen met betrekking tot de uitstoot van koolstofdioxide. En dat dus vanaf detectiemoment september 2015. Het ontkennende gedrag, aangenomen vooroordelen, ongelukkige, al of niet vals altruïsme en de acties/reacties van het autoconcern hebben vermoedelijk sterk bijgedragen aan de grote ophef, financiële, en image-schade. Niet enkel de fabrikant, maar ook de Europese Commissie kan nalatig optreden worden verweten bij het gesjoemel in de autosector met uitstoottesten en dit werd echter meer dan een jaar na dato eerst duidelijk.

Het plaatje is dan nog niet geheel compleet binnen deze casus. Ook juist de controlerende, normerende en regulerende partijen vallen als het ware over elkaar heen. Verordeningen, regelgeving en juist de inspecties van de inspecties en de toezichthouders van de toezichthouder raken welhaast gevangen in het doolhof van aannames en vooroordelen. Met als resultaat een totale deceptie die de gehele automotive industrie en het totale Umfeld omvat en diept raakt. Mind the Gap! Why don't match up to reality?

Bedrog, aannames en vooroordelen zijn besmettelijk en verleidingen en omgevingen zijn van invloed op de Risico perceptie, de beoordeling en het managen ervan. Praktijken die vandaag nog wat ongemakkelijk aanvoelen zoals de randen opzoeken binnen risicobeleid als het gaat om bijvoorbeeld voedingsmiddelen, subsidies, chemische processen, 'bisluiters', en veiligheid worden juist makkelijker als er toch niets gebeurt. Sjoemelen binnen beleid wordt dan ook gemakkelijker en is menselijk toch? Soms is 'Heerlijk Oneerlijk' ook wel plezierig en meebewegen op de golf van aangenomen vooroordelen en hoe we allemaal een beetje 'liegen', vooral name tegen onszelf past binnen een veelheid van organisatieculturen. Immers, hoe kun je grenzen weten als je er niet overheen of tegen aan gelopen bent. En dan komt er ook nog eens om de hoek dat de continuïteitsbeoordeling ineens door verschillende brillen gezien kunnen worden.

Ook al is er beleid, toch kan bijvoorbeeld 'sjoemelen' binnen aangenomen vooroordelen ook verhult worden. Dit verhullen raakt weliswaar altijd het primaire Risicoproces, maar met veelal een 'juiste' toelichting aan het 'controle team' en dan hebben we in het dossier van doen met een zogeheten: Summary of unadjusted audit differences

"Bedrog, aannames en vooroordelen zijn besmettelijk en verleidingen en omgevingen zijn van invloed op de Risico perceptie, de beoordeling en het managen ervan."

Het wordt er in deze era van disruptieve ontwikkelingen niet makkelijker op om juist binnen ook de totale digitalisering het risico proces leidend te houden. "Een evidente illustratie van een tekortschietend besef" wordt dan ook direct het bestuur aangerekend en de rapen zijn gaar. Nieuwe en aansluitende trends zijn ook duidelijk zichtbaar en raken in mate ook de assumptieve bias. En wel HOAX, de maskerade van de werkelijkheid. Hoaxen is tevens een werkwoord en binnen social media dagelijkse kost. Ook binnen organisaties wordt er danig op los gehoaxd. Het staat dan weliswaar niet direct tot fraude, maar kan ernstig bepalend zijn binnen het risicomodel en het Risico Management proces. Redelijk motiefloos kan er grote schade toegebracht worden en de gevolgen zijn (bijna) altijd schadelijk in welke vorm dan ook. Denk daarbij aan nepvirusen, vervalsingen en mystificatie. Ook binnen het Primaire proces de 'business as usual' leert de ervaring dat Hoaxen niet specifiek een nieuw fenomeen betreft, maar wel een razendsnel ontwikkelende om juist een aanslag te plegen op de continuïteitsveronderstellingen.

In veel gevallen wordt de Hoaxer ook zelf gehoaxd. Het kan en mag dan duidelijk zijn dat er dan wel een mate van gebalanceerde en zuivere 'judgement' dient te zijn om beleid haarscherp te kunnen uitvoeren. Feit blijft dat zeker binnen de huidige vierde industriële revolutie de basis voor effectief Risico Management een uiterste vorm van de juiste 'Weight & Balance' vereist. Simpelweg het ermee omgaan gaat niet meer lukken. De digitale push, snelle veranderingen en voorspelde disrupties vragen een helder en duidelijke toekomstprojectie en ultra helder beleid niet enkel binnen de organisatie eigen proces arena, maar ook ver daarbuiten.

Vele reports waaronder die van het WEF (World Economic Forum) zijn het in elk geval eens over het feit dat control verkrijgen, hebben en houden start met een extended en stabiel Risico Management kader. Who's Next?